

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

for at gennemføre Statovertagelsen pr. 1. April 1948, men da en Overtagelse allerede paa dette Tidspunkt vilde være uheldig bl. a. under Hensyn til, at der ikke foreligger Aftaler med de tre af Det sydfynske Jernbaneselskab nu drevne Privatbaner, Svendborg—Nyborg, Odense—Nr. Broby—Faaborg og Faaborg—Svendborg Jernbane om disse Baners fremtidige Driftsforhold, er der for Tiden Forhandling i Gang mellem de interesserede Parter om, at Overtagelsen først skal ske den 1. April 1949, dog under Forudsætning af, at Kommunerne friholdes for det forøgede Tilsvær over for Selskabets Pensionsfond, som kunde blive en Følge af en eventuel Stigning af Reguleringstillæggene i Aarene 1948—49. Der er dog al Grund til at tro, at de Forhandlinger, som er i Gang, vil ende positivt. Der kan derfor i den nærmeste Fremtid ventes afgivet Indstilling til Rigsdagens Finansudvalg om Godkendelse af denne Aftale, saaledes at Staten kan overtage Banen pr. 1. April 1949.

Peder Jakobsen: Jeg takker den højtærede Minister for dette Tilsagn og haaber, at Forholdene vil arte sig saadan, at man senest til den Tid faar en hurtig og virkelig effektiv Trafikforbindelse ad denne Rute.

Hermed sluttede Spørgsmaalet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Tholstrup har stillet et Spørgsmaal til Ministeren for Handel, Industri og Søfart. Det lyder saaledes:

Vil det være muligt igen at give 100 pCt. Papirtildeling til den periodiske Fagpresse i Stedet for de 60 pCt. som den nu er skaaret ned til, saaledes at den igen kan yde fuld Tjeneste, især til Behandling af Landbrugets faglige og tekniske Spørgsmaal?

Tholstrup: Den Papirmængde, som anvendes til de rent faglige Tidsskrifter, er ganske betydningsløs i Forhold til det samlede Papirforbrug. Vi har ikke Raad til at begrænse Nyhedstjenesten inden for Teknik og Videnskab — og her tænker jeg i særlig Grad paa Landbruget, som netop trænger til al den Belæring og Vejledning, der kan skaffes, især efter den 7-aarige Afspærringsperiode, hvor der ude i Verden skete saa store Fremskridt paa baade biologiske, kemiske og tekniske Omraader.

Disse Fremskridt kan under de beskedne Forhold, som Landbrugspressen arbejder under, ikke i tilstrækkeligt Omfang komme Landbrugets Udøvere til Kundskab. Denne Omstændighed er medvirkende til, at dansk Landbrug ikke længere indtager den forhen kendte og overalt misundte Førerstilling. For at genoprette denne Position skal der først og fremmest genetableres en ordentlig Nyhedstjeneste paa Højde med Nyhedstjenesten i Sverige og England. Spørger man de danske Blade om Aarsagen til, at dette og hint Spørgsmaal ikke bliver behandlet, er Svaret i de 9 af 10 Tilfælde: Papirmangel. Redaktionerne ligger med mange gode og aktuelle Artikler, som de ikke kan finde Plads til. Resultatet er saa, at flere gode Skribenter, som venter paa deres Artiklers Fremkomst, holder op med at skrive; de vil ikke lægge Navn til noget, der i Mellemtiden har mistet sin Aktualitet — og hvor hurtigt sker ikke netop det i dette sæsonprægede Erhverv. Ogsaa den Omstændighed, at mange Artikler bliver beskaaret og forkortet, virker ødelæggende paa Stoffet og irriterer Forfatterne. Det maa jo i denne Forbindelse erindres, at det fortrinsvis drejer sig om Skribenter, som i det daglige har travlt med deres Arbejde og derfor kun har smaat med Tid til at delagtiggøre deres Kolleger i deres Erfaringer. Naar dansk Landbrug stod saa højt før, var det bl. a., fordi det her var Skik at udveksle Erfaringer med hinanden. Det er derfor vigtigt, at denne Skik igen kommer i Højsædet.

Vi haaber at vinde Forstaaelse hos den højtærede Handelsminister for disse Synspunkter, særlig i Betragtning af den forsvindende Mængde Papir, det drejer sig om. Ministeren vil maaske spørge, hvorfra dette Papir skal skaffes, og jeg vil da henvise til, at der i Januar sammen med Selvangivelserne udsendes 1 Million flere Ejendomsskemaer, end der bruges; de aarlige Folketællingsskemaer kunde uden Skade formindskes til $\frac{1}{4}$, de er i Øjeblikket saa store som et almindeligt Pudevaar, og sammenligner man de danske og de svenske Brødkort, viser det sig, at de danske er 3—4 Gange større end dem fra Papirlandet Sverige. Tilmed anser man det for nødvendigt, at der følger Brugsanvisning med — som om det ikke efterhaanden er gaaet op for Folk, at naar der staar „Brødkort“ paa. bruges de til at købe Brød for! Det er efter samme Princip som hint berømte Vejskilt oppe paa Mols, hvor der staar: „Vej til Fæmmøller; dem, der ikke kan læse, kan spørge sig for hos Smeden.“